



CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Adela Frunza în interesele Elenei Marin succedată în drepturi de către Svetlana Marin,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Marin împotriva Alexandrei Trifan, intervenient accesoriu notarul public Iulia Lencuța privind anularea declarației de renunțare la succesiune, a declarației de întreținere, încasarea cheltuielilor de judecată și

la cererea de chemare în judecată înaintată de către Elena Marin împotriva Alexandrei Trifan, lui Vasilii Baran, intervenienți accesorii notarul public Iulia Lencuța, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Orhei și Societatea cu Răspundere Limitată „Acit Trans”, privind declararea nulității absolute a contractelor de donație și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-1616/22
nr. PIGD 2-21062808-01-2ra-25042023)*

Recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut la art. 432, alin. (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023), or instanța de apel a aplecat, interpretat corect legea materială.

Judecătoria Orhei, sediul Central, jud. V. Cupcea
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, I. Țurcan, O. Cojocaru

26 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către avocatul Adela Frunza în interesele Elenei Marin succedată în drepturi de către Svetlana Marin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 02 ianuarie 2018, Elena Marin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alexandrei Trifan (anterior Marin), intervenient accesoriu notarul public Iulia Lencuța, privind anularea declarației de renunțare la succesiune nr. 9887 și declarației de întreținere nr. 9886 din 25 iulie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată Elena Marin a indicat că fiul său Valeriu Marin, decedat la data de xxxxx, a fost căsătorit cu Alexandra Trifan. După decesul fiului său a rămas ca moștenire terenul agricol cu suprafața de 0,351 ha, număr cadastral xxxxx, terenul agricol cu suprafața de 0,21 ha, număr cadastral xxxxx, terenul grădină cu suprafața de 0,06 ha, număr cadastral xxxxx, amplasate în extravilanul satului xxxxx, terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0864 ha, număr cadastral xxxxx, casa de locuit individuală cu suprafața de 129,2 m.p., număr cadastral xxxxx și o construcție auxiliară cu suprafața de 40,7 m.p. număr cadastral xxxxx.

3. Reclamanta a menționat că relațiile din familia fiului său și Alexandra Trifan erau tensionate și ostile. Pentru a îmbunătăți situația materială, la 16 martie 2017, a donat fiului său, Valeriu Marin toată averea sa, lăsându-se integral în seama familiei acestuia, astfel, a rămas fără avere, dar locuia în continuare în gospodăria deja a fiului său.

4. După decesul fiului său, Alexandra Trifan folosindu-se de starea ei psihologică, în a treia zi după decesul fiului Valeriu Marin, a dus-o la notar unde a depus două declarații, prin care s-a dezis de averea rămasă după decesul fiului, a declarat că pretenții în viitor nu va avea și că este de acord ca bunurile imobile donate la 16 martie 2017 fiului ei să treacă în proprietatea Alexandrei Trifan, iar în schimb aceasta îi va acorda întreținere pe viață.

5. Reclamanta a indicat că după perfectarea acestor declarații, comportamentul Alexandrei Trifan s-a schimbat radical, fiind chiar și alungată din casă. La 07 decembrie 2017 a fost maltratată de către Alexandra Trifan, cauzându-i leziuni corporale ușoare, pentru ce Inspectoratul de Poliție Orhei a întocmit proces-verbal contravențional în baza art.78, alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 de lei.

6. Elena Marin a subliniat că după semnarea declarațiilor, Alexandra Trifan cu rea-credință, după trei zile de la decesul fiului, a dus-o la notar pentru a o deposeda de cota-parte ce-i aparține din masa succesorală rămasă după decesul fiului Valeriu Marin. Chiar a doua zi după funeralii, nora Alexandra Trifan se gândea numai la averea succesorală rămasă, deoarece averea era donată în timpul vieții și urmare a unei eventuale partajări, ea nu avea cotă-parte.

7. Reclamanta a evidențiat faptul că a semnat declarațiile la notar sub presiunea psihologică a Alexandrei Trifan, or, nu mai putea locui în casa sa, deoarece nora Alexandra Trifan a încuiat ușa și i-a luat cheile, astfel, nu avea acces în casă și este nevoită să se adăpostească într-o bucătărie de vară din ogradă.

8. Elena Marin a menționat că a depus la notarul Iulia Lencuța cerere privind anularea declarațiilor, dar nu a primit nici un răspuns.

9. Prin hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Marin împotriva Alexandrei Trifan, intervenient accesoriu notarul public Iulia Lencuța. (f.d.68,71-74, vol.I)

10. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel de către Elena Marin. (f.d. 76-78, vol.I)

11. Ulterior, la 12 septembrie 2018, Elena Marin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alexandrei Trifan, lui Vasiliu Baran, intervenienți accesorii notarul public Iulia Lencuța, IP „Agenția Servicii Publice” Serviciul cadastral teritorial Orhei și SRL „Acit-Trans”, prin care a solicitat declararea nulității absolute a contractului de donație nr. 3343 din 16 martie 2017 prin care s-au donat: bunul imobil – casa de locuit individuală lit. „01” cu suprafața de 129,2 m², construcția accesorie lit. „02” cu suprafața de 40,7 m² și terenul cu destinație pentru construcții număr cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,0864 ha, situate în satul xxxxx, r-nul Orhei, declararea nulității absolute a contractului de donație nr. 3345 din 16 martie 2017 prin care s-au donat: terenurile cu destinația grădină număr cadastral xxxxx cu suprafața de 0,2374 ha și terenul număr cadastral xxxxx cu suprafața de 0,06 ha, situate în extravilanul satului xxxxx, r-nul Orhei, declararea nulității absolute a contractului de donație nr. 3348 din 16 martie 2017 prin care s-au donat terenurile cu destinație agricolă număr cadastral xxxxx cu suprafața de 0,21 ha, număr cadastral xxxxx cu suprafața de 0,474 ha, număr cadastral xxxxx cu suprafața de 0,474 ha, număr cadastral xxxxx cu suprafața de 0,351 ha, situate în extravilanul satului xxxxx, r-nul Orhei și încasarea cheltuielilor de judecată, obligarea radierii dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile înregistrate pe numele lui Valeriu Marin. (f.d. 4-8, vol.II)

12. Elena Marin în motivarea acțiunii a indicat că, după decesul fiului său Valeriu Marin, a aflat prin intermediul avocatului, despre existența contractelor de donație nr. 3343, nr. 3348 și nr. 3345 din 16 martie 2017,

care nu au fost semnate de către Elena Marin în calitate de donator și nici de fiul său în calitate de donatar.

13. Astfel, a solicitat eliberarea duplicatelor contractelor de donație de la IP „Agenția Servicii Publice” Serviciul cadastral teritorial Orhei, iar prin răspunsul primit a aflat că din numele ei este eliberată o procură pe numele lui Vasili Baran. La 14 august 2018, prin cerere notarul public Iulia Lencuță a anulat procura în care a fost falsificată semnătura ei, deoarece nu a semnat un astfel de document la notar și semnătura din procură nu-i aparține.

14. A susținut reclamanta că, aceste circumstanțe se adevăresc și rezultă și din faptul că contractele de donație nr. 3343, nr. 3345 și nr. 3348 din 16 martie 2017, încheiate între Elena Marin, în calitate de donator și Marin Valeriu, în calitate de donatar, nu sunt semnate nici de una dintre părți, ceea ce nu a permis notarului, în lipsa semnăturilor părților contractuale, să elibereze contractele de donație pentru a fi supuse înregistrării și înscrierii în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile pe numele donatarul Valeriu Marin, având în vedere că ultimul nu a semnat contractele de donație și nu a primit bunurile nominalizate în contractele de donație.

15. Elena Marin, considerând că contractele de donație din start erau lovite de nulitate absolută, iar actele încheiate în baza unor acte nule nu pot produce efecte juridice pe viitor, s-a adresat către notar cu solicitarea de a fi anulate contractele de donație ca fiind eliberate cu încălcarea condițiilor de valabilitate a actului juridic, însă, notarul nu le-a anulat.

16. În contextul celor relatate, reclamanta a susținut că ambele părți contractuale nu și-au exprimat consimțământul la încheierea acestor acte juridice, ceea ce este o condiție obligatorie de valabilitate. Dat fiind faptul că contractele de donație nu au fost semnate de către Elena Marin și Valeriu Marin, valabilitatea manifestării de voință nu poate produce efecte. În toate contractele de donație este făcută mențiunea „Baran Vasili, în calitate de reprezentant din numele Elenei Marin”, dar semnătura lipsește, nu este aplicată nici semnătura lui Vasili Baran, care acționează în numele și în interesele Elenei Marin. În opinia reclamantei Vasili Baran nu a semnat contractele de donație pentru că i-a fost frică, deoarece știa cu certitudine că procura nu este semnată de către Elena Marin.

17. Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată, în vederea soluționării chestiunii privind conexarea cauzelor civile conexe. (f.d.108,109-114, vol.I)

18. La 23 ianuarie 2019, prin încheierea protocolară a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a dispus conexarea cauzei civile nr.2-2038/2018 cu cauza civilă nr.2-1534/2018 pentru examinarea într-o singură procedură. (f.d. 60-61,vol.II)

19. Judecătoria Orhei, sediul central prin hotărârea din 17 septembrie 2019 a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de către Elena Marin împotriva Alexandrei Marin, intervenient accesoriu notarul public Iulia Lencuța cu privire la anularea declarației nr. 9887 din 25 iulie 2017 de renunțare la succesiune și a declarației nr. 9886 din 25 iulie 2017 de acordare a întreținerii și compensarea cheltuielilor de judecată și acțiunea formulată de către Elena Marin împotriva Alexandrei Marin, intervenient accesoriu notarul public Iulia Lencuța cu privire la declararea nulității absolute a contractelor de nr. 3343, nr. 3345, nr. 3348 din 16 martie 2017 și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.154,161-176, vol.II)

20. Prin decizia din 20 februarie 2020 Curtea de Apel Chișinău a casat integral hotărârea din 17 septembrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul central, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. (f.d.230-231,231-241,vol.II)

21. După rejudecarea cauzei Judecătoria Orhei, sediul central prin hotărârea din 07 august 2020 a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Marin împotriva Alexandrei Trifan, intervenient accesoriu notarul public Iulia Lencuța, cu privire la anularea declarației nr. 9887 de renunțare la succesiune și a declarației nr. 9886 din 25 iulie 2017 de acordare a întreținerii și compensarea cheltuielilor de judecată. A anulat declarația autenticată notarial nr. 9887 din 25 iulie 2017 de renunțare a Elenei Marin la patrimoniul succesoral rămas în urma decesului feciorului Valeriu Marin, decedat la 22 iulie 2017. A respins capătul de cerere a reclamantei Marin Elena împotriva Alexandrei Trifan, intervenient accesoriu, notarul public Iulia Lencuța, privind anularea declarației nr. 9886 din 25 iulie 2017 de acordare a întreținerii de către Alexandra Trifan și compensarea cheltuielilor de judecată. A respins cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Marin împotriva Alexandrei Trifan, intervenienți accesorii notarul public Iulia Lencuța și IP „Agenția servicii Publice” Serviciul cadastral teritorial Orhei privind declararea nulității contractelor de donație nr. 3342 din 16 martie 2017, nr. 3345 din 16 martie 2017, nr. 3348 din 16 martie 2017 și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.80, 87-95, vol.III)

22. Prin decizia din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a casat integral hotărârea din 07 august 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul central, cu trimiterea cauzei pentru rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. (f.d.177-178,179-194, vol. III)

23. Judecătoria Orhei, sediul central prin hotărârea din 19 iulie 2021 a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Marin împotriva Alexandrei Trifan, intervenient accesoriu notarul public Iulia Lencuța privind anularea declarației de renunțare la succesiune, a declarației de întreținere, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată înaintată de către Elena Marin împotriva Alexandrei Trifan, lui Vasilii Baran, intervenienți accesorii notarul public Iulia Lencuța, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Orhei și

SRL „Acit Trans”, privind declararea nulității absolute a contractelor de donație și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 1,20-28, vol.VI)

24. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, la 16 august 2021, în termen de către Elena Marin, reprezentată de avocatul Frunza Adela. (f.d. 18-19, vol. VI)

25. Prin decizia din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Marin Elena, reprezentată de avocatul Frunza Adela, s-a menținut hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul central. (f.d.92,93-18, vol.VI)

26. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că consimțământul este considerat un element esențial pentru valabilitatea contractului. Importanța consimțământului rezidă nu numai în decizia unei persoane de a se obliga juridic, dar și în manifestarea acestei hotărâri. Prin urmare, nu este suficient ca consimțământul să existe, dar se impune ca el să fie valabil, adică să fie neviciat.

27. Instanța de apel a reținut că în prezenta cauză, consimțământul părților de a încheia anume un contract de donație a fost exprimat în mod valabil în fața notarului Iulia Lencuța. Or, respectarea condițiilor legale la întocmirea contractelor de donație nr. 3343 din 16 martie 2017, nr. 3348 din 16 martie 2017 și nr. 3345 din 16 martie 2017 a fost confirmată prin procura nr. 3092 din 13 martie 2017, fiind semnată personal de către Elena Marin și autentificată de către notarul public Iulia Lencuță. Împuternicirile acordate lui Vasiliu Baran pentru a efectua în numele Elenei Marin toate acțiunile și formalitățile în vederea donării fiului său Valeriu Marin toate bunurile sale mobile și imobile, au fost valabile, oferite în prezența consimțământului liber exprimat. Mai mult, însuși din conținutul procurii nr. 3092, rezultă că notarul public Iulia Lencuța a autentificat procura la cererea Elenei Marin, care a cerut întocmirea procurii și după ce a citit, fiind cunoscută cu conținutul și efectele procurii, a semnat-o în prezența notarului, confirmând astfel întocmirea acesteia.

28. Curtea de Apel Chișinău a apreciat critic alegațiile apelantului precum că unul din temeiurile declarare a nulității contractelor respective, este caracterul simulat, invocând că Marin Elena a dorit încheierea unui contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață, și nu a unor contracte de donații, întrucât, acestea sunt afirmații fără suport probatoriu, deoarece pe lângă faptul că contrar prevederilor art.118 CPC, nu au fost probate, acestea mai sunt contrazise și prin circumstanțele de fapt invocate de Marin Elena în cererea de chemare în judecată prin care solicită anularea declarației de renunțare la succesiune nr.9887 din 25 iulie 2017 și declarației de întreținere nr.9886 din 25 iulie 2017.

29. Astfel, instanța de apel a conchis că contractele de donație nr.3343, nr. 3348 și nr.3345 din 16 martie 2017 corespund cerințelor de formă, consimțământ, cauză, conținut, obiect, acestea fiind lipsite de orice vicii de natură juridică. Mai mult, la caz nu au fost prezentate probe ce ar demonstra

existenta viciilor de consimțământ, că actul juridic contestat nu ar avea o cauză sau că ar fi bazat pe o cauză falsă, că acesta ar contravine Legii, ordinii publice sau bunelor moravuri, că actul juridic contestat ar fi fost afectat de viciu de activitate.

30. Cu referire la solicitarea privind anularea declarației de renunțare la succesiune nr.9887 din 25 iulie 2017 și declarației de întreținere nr.9886 din 25 iulie 2017, instanța de apel, reținând prevederile art. 1526, alin. (1), art. 1536, alin. (1), art. 1538 din Codul civil a concluzionat că aceasta este una lipsită de temei juridic și fundament probatoriu.

31. La 31 octombrie 2022, avocatul Adela Frunza în interesele Elenei Marin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 29 septembrie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii. (f.d115-128, vol.IV)

32. În motivarea recursului recurenta a reiterat circumstanțele de fapt și de drept relatate în cererile de chemare în judecată și în apel menționând că instanțele ierarhic inferioare nu au reținut temeinicia acțiunii înaintate de către Elena Marin în vederea declarării contractelor de donație nule din motivul că consimțământul acesteia a fost viciat, or, contractele de donație nu au fost semnate de însăși Elena Marin, dar au fost semnate de un reprezentant în bază de procura Vasilii Baran, care a fost cunoscut cu Valeriu Marin, fiul recurentei Elena Marin. Elena Marin a susținut că nu a fost auzită de către instanțele de judecată și că declarațiile ei nu au fost luate în considerare și anume faptul că nu a cunoscut că Vasilii Baran acționa din numele ei în bază de procură dobândite de la ea prin acțiuni dolosive și de viclenie.

33. Recurenta a susținut a fost dusă în eroare datorită comportamentului dolosiv și viclean atât de către notat cât și de către fiul acesteia, care au profitat de faptul că aceasta nu înțelegea și nu cunoștea despre ce urmări pot fi în urma semnării contractului de donație, efecte juridice care nu i-au fost explicate.

34. În opinia recurente ambele decizii sunt ilegale, deoarece instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, iar prin hotărârile adoptate i se încalcă dreptul la abitație de a rămâne la bătrânețe în propria casă.

35. La 25 noiembrie 2022, Alexandra Trifan a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de Marin Elena, inadmisibil, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel. (f.d.168-170, vol.IV)

36. Prin încheierea din data de 20 septembrie 2023 a Curții Supreme de Justiție s-a înlocuit predecesorul Elena Marin cu succesorul ei în drepturi Svetlana Marin în cauza civilă actuală în legătură cu decesul recurente. (f.d.24-27, vol.V)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

38. Art. XI, alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) stipulează că:

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

39. Art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).”

40. Art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) reglementează că:

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

41. Art. 432, alin. (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede că:

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

42. Art. 432, alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) statuează că:

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

43. Art. 432, alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) stabilește că:

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Cu referire la termenul de declarare a recursului, prevăzut la art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă sus-citat, instanța de recurs reține că recurenta a respectat acest termen, or decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 septembrie 2022, expediată prin intermediul poștei electronice avocatului Adela Frunza, la 19 octombrie 2022.

Avocatul Adela Frunza, în interesele Elenei Marin, a declarat recurs la 31 octombrie 2022.

45. Cu referire la admisibilitatea recursului completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

46. Astfel, că procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursului, la caz, 31 octombrie 2022.

47. Din analiza recursului declarat rezultă că recurenta a indicat dezacordul cu soluția pronunțată, menționând că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Adela Frunza, în interesele Elenei Marin, nu se încadrează în temeiurile de admisibilitatea a recursului, or, instanța de recurs nu a stabilit faptul că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers, a aplicat în mod eronat legea sau a interpretat în mod eronat legea.

49. Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432, alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023), nu a stabilit încălcarea de către instanța de apel a acestor circumstanțe.

50. În acest context, completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

51. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere

îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

52. În speță, completul de judecată menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

53. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

54. Drept urmare, completul de judecată reține că argumentele invocate de către avocatul Adela Frunza, în interesele Elenei Marin, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

55. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431, alin. (1), (2), art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440, alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Adela Frunza în interesele Elenei Marin succedată în drepturi de către Svetlana Marin, împotriva deciziei din data de 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă